

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu **E.** bytom **M.**, v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. **D.**, advokátom Advokátskej kancelárie v **M., N.**, proti žalovaným: **1/ K.**, bytom **M.**, **2/ T.**, bytom **M.**, **3/ J.**, bytom **I.**, o **vydanie nehnuteľnosti** vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. **6 C 2051/1999**, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 9. júna 2009 sp. zn. **3 Co 357/2008**, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Michalovce rozsudkom zo dňa 13. októbra 2008 č.k **6 C 2051/1999-391** žalobu zo dňa 25.novembra 1999, podanú na Okresnom súde Michalovce, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným v 1., 2. a 3. rade vypratania parciel č. **X.** zastavaná plocha o výmere **85 m2**, č. **X.** záhrady o výmere **237 m2**, ktoré sú vedené na LV č. **X.** k.ú. **I.** zamietol. Určil, že žalovaní v 1., 2. a 3. rade sú podielovými spoluvlastníkmi v rovnakom pomere parciel č. **X.** zastavaná plocha o výmere **85 m2** a č. **X.** záhrady o výmere **237 m2** vedených na LV č. **X.** k.ú. **I.**.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ odvolanie osobne na súde dňa 18. novembra 2008. Odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ O.s.p. tým, že: v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p., pretože

rozhodoval vylúčený sudca, konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd prvého stupňa vychádzal pri svojom rozhodnutí z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 3 Co 357/2008 zo dňa 9. júna 2009 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 6 C 2051/1999-391 rozhodol tak, že potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu o vypratanie nehnuteľností parciel č. X. zastavaná plocha o výmere 85 m² a X. záhrada o výmere 237 m² vedených v LV č. X. kat. úz. I.. V prevyšujúcej časti zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že protižalobu žalovaných o určenie, že sú podielovými spoluvlastníkmi parciel č. X. a č. X. vedených v LV č. X. kat. úz. I. zamietol. Zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne vyhodnotil ak dospel k záveru, že je potrebné žalobu žalobcu o vypratanie parciel č. X. a X. - zastavaná plocha o výmere 85 m² a záhrada o výmere 237 m² zamietnuť, lebo preukázateľne predmetné nehnuteľnosti od roku 1951 užívali právni predchodcovia žalovaných a od roku 1951 nehnuteľnosti právnych predchodcov žalobcov a právnych predchodcov žalovaných oddeloval v roku 1951 drevený plot, pričom právna predchodkyňa žalobcu v roku 1964 pri obnove oplotenia postavila oplotenie presne na hraniciach starého prúteného oplotenia, postaveného právnym predchodcom žalovaných. Teda správne súd prvého stupňa skutkovo uzavrel, že priebeh hranice právna predchodkyňa uznala za správny konkludentne tým, že postavila oplotenie na mieste starého oplotenia. Navyše v konaní 6 C 795/88 vedenom na Okresnom súde Michalovce vypovedala, že žalovaných v užívaní tej plochy, o ktorej tvrdí, že patrí žalobkyni nerušila ani ona ani jej právni predchodcovia a žalobu o určenie hranice po vykonanej ohliadky miesta samého vzala späť.

Odvolací súd preto v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. výrok rozsudku, ktorým súd návrh žalobcu o vypratanie parciel č. X. a X. zamietol, ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd však dospel k záveru, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, ak určil, že žalovaní v 1., 2. a 3. rade sú podielovými spoluvlastníkmi v rovnakom pomere parciel č. X. a X.. Samotní žalovaní v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa č.k. 6 C 2051/99-206 zo dňa 10. júna 2003 č.l. 220 - 223 spisu tvrdili, že uplynutím 10 ročnej pokojnej držby od 9. júna 1951 do 9. júna 1961 nadobudli právni predchodcovia žalovaných v 1. až 3. rade vlastníctvo k sporným častiam parciel X. a X. evidovaných teraz na LV č. X. k.ú. I. vydržaním a oprávnenosť držby právnych predchodcov žalovaných v 1. až 3. rade odvodzovali od rozsahu užívania pozemkov od kupujúcich - manželov O. v tých hraniciach, ako pozemky užívali, čo mal dosvedčiť aj svedok M. O. v spore č.k. 6 C 795/88, ako aj výpovede iných svedkov pána K., že od 9. júna 1951 od kúpy pozemkov od manželov O. užívali tieto pozemky v tých hraniciach, ako v súčasnosti žalovaní v 1. až 3. rade. Preto pokiaľ nadobudli vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam vydržaním právni predchodcovia žalovaných, môžu sa žalovaní domáhať iba určenia, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po ich nebohých rodičoch. Pokiaľ právni predchodcovia žalovaných nadobudli vlastnícke právo vydržaním za účinnosti občianskeho zákonníka z roku 1950, nemôžu sa žalovaní domáhať protižalobou určenia vlastníckeho práva, lebo nemožno potvrdiť vlastníctvo žalovaných, že ho nadobudli dedením mimo dedičského konania (§ 460 OZ) lebo štát zasahuje do tohto procesu tak, že musí prebehnúť dedičské konanie a len v rámci dedičského konania potvrdiť nadobudnutie dedičstva, alebo dedičia v dedičskom konaní sa vyporiadajú dohodou.

Odvolací súd preto v súlade s ust. § 220 O.s.p. v prevyšujúcej časti zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že protižalobu žalovaných o určenie, že sú podielovými spoluvlastníkmi parciel č. X. a č. X. vedených v LV č. X. k.ú. I. zamietol.

V dôsledku čiastočného potvrdenia rozsudku a čiastočnej zmeny rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., pretože žalovaní boli úspešní vo výroku o zamietnutí

žaloby žalobcu o vypratanie nehnuteľností a žalobca bol úspešný vo výroku o zamietnutí protižaloby žalovaných.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 124 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Aj v odvolacom konaní bol úspech žalobcu a žalovaných pomerný, rovnako ako na súde prvého stupňa, preto odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu ako odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3 Co 357/2008 zo dňa 13.10.2008 vo výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí žaloby spolu s rozsudkom prvostupňového súdu vo výroku, ktorým bol návrh na vypratanie nehnuteľností zamietnutý a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Namietal, že dôsledku nesprávneho právneho posúdenia oboma súdmi nebol dostatočne a správne zistený skutkový stav, hoci dokazovanie bolo vykonané v potrebnom rozsahu. podľa § 243b ods. 2, 3 O.s.p..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr to, či dovolanie žalovaného smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanovení § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú

uvedené dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

Dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.). V preskúmanej veci žalovaný napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie odvolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci a nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože by šlo o rozhodnutie po právnej stránke zásadného právneho významu (§ 238 ods. 2, 3 O.s.p.). Neboli teda splnené podmienky prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 1, 2, 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale komplexne sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (ide o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Uvedené vady dovolateľom neboli tvrdené a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Pokiaľ dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť že prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné) samo nesprávne právne posúdenie ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v týchto ustanoveniach upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť

vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené ani vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru že dovolanie žalovaného nie je prípustné a preto ho odmietol (§243b ods. 5 O.s.p. v spojení s 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Dovolací súd konanie o náhrade trov konania rozhodol podľa §142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods 1 a § 243b ods. 5 O.s.p. s tým že žalovaným v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2010

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta